

1938—39. Denne Frist er imidlertid gentagne Gange blevet udskudt, senest ved Lov af 12. Juli 1946 (Aarvog 1945—46, Side 232).

Det af Finansministeren fremsatte Revisionsforslag var udarbejdet paa Grundlag af en Indstilling fra *et Udvalg inden for Skattekommissionen*. Dette Udvalg, der bestod af en Tjenestemand fra Skattedepartementet, en Tjenestemand fra Ligningsdirektoratet og en Repræsentant fra hvert af de fem største politiske Partier, behandlede alle de Bestemmelser i Loven, der helt eller delvis er af teknisk Karakter, ikke derimod Spørgsmaalet om selve Afgiftens Højde i Henhold til § 1.

Der var i Udvalget fuld Enighed om de i Lovforslaget omhandlede tekniske Ændringer, bortset fra Ændringen af § 4 om Tillæg til Grundbeløbet. Med Hensyn til denne Paragraf ønskede nogle af Udvalgets Medlemmer videregaaende Ændringer end de i Lovforslaget indeholdte.

Angaaende Lovforslagets Indhold og Begrundelse gav *Finansministeren* ved Fremsættelsen en Redegørelse, som gengives i det følgende med nogle Udeladelser.

Grundstigningsskyldsloven har i den Tid, den har været gældende, været Genstand for en stærk Kritik. Denne Kritik er især blevet rettet mod det Forhold, at Loven ved Køb og Salg af fast Ejendom, særlig Byggegrundspareller, virker saaledes, at *Sælgeren indkasserer Gevinsten ved Værdistigningen* paa Parcellen eller dog den væsentligste Del deraf, medens *Køberen foruden at betale Sælgeren for Værdistigningen yderligere maa betale Grundstigningsskyld* af Værdistigningen til det offentlige. Ved Lovforslaget har man søgt at raade Bod paa dette uheldige Forhold i det Omfang, hvori det er muligt. Hvis man ikke vil gribe ind i selve Kontraktfriheden, kan man ikke ad Lovgivningens Vej hindre uforstandige eller forretningsukyndige Mennesker i at købe paa ufordelagtige Vilkaar. Hvad man derimod kan gøre, er at sørge for, at der inden Tinglysning af Køberens Adkomst bliver givet *Køberen officiel Underretning om Størrelsen af den Grundstigningsskyldsbyrde, som han paa-*